

สรุปการเรียนรู้การอบรม

ตามหลักสูตรผู้ช่วยคนพิการ พ.ศ. 2555 ภาคทฤษฎี
(จำนวน 24 ชั่วโมง)

กองส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการคนพิการ
กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

ความเชื่อมโยงพันธกรณี กฎหมาย ยุทธศาสตร์ และนโยบายที่เกี่ยวข้อง

กรอบพันธกรณีระหว่างประเทศ

อนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD)

รัฐภาคีมีต่อพันธกรณีที่จะต้องจัดการเลือกปฏิบัติ ต่อคนพิการในทุกรูปแบบ ทั้งด้านกฎหมาย การปกครอง และการปฏิบัติต่างๆ

แผนแม่บทอาเซียน พ.ศ.2568

ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนพิการทุกมิติ มีความเสมอภาค และทำให้คนพิการ ครอบครัว ผู้ช่วยเหลือ และผู้ดูแลคนพิการ มีคุณภาพชีวิตที่สูงขึ้น

- เคารพในศักดิ์ศรี
- ไม่เลือกปฏิบัติ
- มีส่วนร่วมในสังคม
- เคารพความแตกต่าง
- ความเสมอภาคของโอกาส
- การเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
- ความเสมอภาคระหว่างชายและหญิง
- ยอมรับขีดความสามารถที่พัฒนาได้

Sustainable Development Goals (SDGs) เป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน

การพัฒนาที่ครอบคลุมทุกมิติที่เกี่ยวข้องกับคุณภาพชีวิตของมนุษย์ ตามกรอบความคิดที่มองการพัฒนามิติของเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม 17 เป้าหมาย

ยุทธศาสตร์อินซอน "ทำสิทธิให้เป็นจริง" สำหรับคนพิการในภูมิภาคเอเชียและแปซิฟิก

- ขยายโอกาสการจ้างงาน
- ส่วนร่วมทางการเมือง
- เข้าถึงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ
- การคุ้มครองทางสังคม
- ขยายการศึกษา
- ความเท่าเทียมทางเพศ
- คนพิการกับการจัดการภัยพิบัติ
- การปรับปรุงข้อมูลด้านคนพิการ
- ปรับกฎหมายให้สอดคล้องกับ CRPD
- พัฒนาความร่วมมืออนุภูมิภาค/ภูมิภาค

ยุทธศาสตร์ชาติ 20 ปี

ข้อ 3 ด้านการพัฒนาและเสริมสร้างศักยภาพคน
ข้อ 4 ด้านการสร้างโอกาสความเสมอภาคและเท่าเทียมกันในสังคม

แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม จ. 12

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาศักยภาพทุนมนุษย์
ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความเป็นธรรมลดความเหลื่อมล้ำในสังคม

แผนการปฏิรูปประเทศด้านสังคม

- กองทุน
- ศูนย์บริการ
- สิ่งอำนวยความสะดวก

ยุทธศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง

แผนสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ ฉบับที่ 4 พ.ศ. 2562 - 2566

เป้าหมาย : สังคมไทยเป็นสังคมที่ส่งเสริม สิทธิเสรีภาพและความเท่าเทียม โดยคำนึงถึงศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ขับเคลื่อนสิทธิมนุษยชนอย่างบูรณาการทั้งภาครัฐ ภาคธุรกิจและภาคประชาสังคม เพื่อนำไปสู่สังคมที่พัฒนา

10 ด้าน

- สาธารณสุข
- ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ท้องถิ่น
- เศรษฐกิจ
- การเมืองการปกครองและความมั่นคง
- ข้อมูลข่าวสารและเทคโนโลยี
- กระบวนการยุติธรรม
- ศึกษา
- ขนส่ง
- สิทธิมนุษยชน

12 กลุ่มเป้าหมาย

- เด็กและเยาวชน
- สตรี
- เกษตรกรและแรงงาน
- ชนพื้นเมือง
- หลากหลายทางเพศ
- นักปกป้องสิทธิมนุษยชน
- ผู้พิการ
- ผู้ป่วย
- ผู้ต้องขัง
- ผู้เสียหาย/เหยื่อ/พยาน

แผนยุทธศาสตร์ชาติว่าด้วยการป้องกันและปราบปราม

การทุจริต ระยะที่ 3 (พ.ศ. 2560 - 2564)

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 สร้างสังคมที่ไม่ทนต่อการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 ยกระดับเจตจำนงทางการเมืองในการต่อต้านการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 สกัดกั้นการทุจริตเชิงนโยบาย
- ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบป้องกันการทุจริตเชิงรุก
- ยุทธศาสตร์ที่ 5 ปฏิรูปกลไกและกระบวนการการปราบปรามการทุจริต
- ยุทธศาสตร์ที่ 6 ยกระดับคะแนนดัชนีการรับรู้การทุจริต ของประเทศไทย

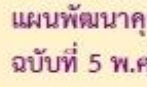
ยุทธศาสตร์ พก

วิสัยทัศน์ พก. : เป็นองค์กรหลักในการขับเคลื่อนและส่งเสริมให้

คนพิการเข้าถึงสิทธิ สวัสดิการ อย่างทั่วถึงและเท่าเทียม สู่ระดับสากล

ยุทธศาสตร์ พก.

- ยุทธศาสตร์ที่ 1 (Development) พัฒนานโยบายและการบริหารจัดการด้านคนพิการให้มีผลสัมฤทธิ์และมีธรรมาภิบาล
- ยุทธศาสตร์ที่ 2 (Empowerment) เสริมพลังคนพิการให้เข้าถึงสิทธิ สวัสดิการ และสิ่งอำนวยความสะดวกอย่างเท่าเทียม
- ยุทธศาสตร์ที่ 3 (Participation) เสริมสร้างการมีส่วนร่วมและความเข้มแข็งขององค์กรด้านคนพิการและเครือข่าย

แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ ฉบับที่ 5 พ.ศ. 2560-2564

วิสัยทัศน์ "คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง ดำรงชีวิตอิสระ ในสังคมอยู่เย็นเป็นสุขร่วมกันอย่างยั่งยืน"

** ยุทธศาสตร์ EQUAL เท่าเทียม **

1. Empowerment เสริมพลังคนพิการและองค์กรด้านคนพิการให้มีความเข้มแข็ง
2. Quality Management พัฒนาศักยภาพทางวิชาการ ขีดความสามารถปฏิบัติ เพื่อให้คนพิการเข้าถึงสิทธิได้จริง
3. Understanding เสริมสร้างความเข้าใจและเจตคติเชิงสร้างสรรค์ต่อคนพิการและความพิการ
4. Accessibility สร้างสภาพแวดล้อมและบริการสาธารณะที่ทุกคนเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้
5. Linkage ส่งเสริมการบูรณาการความร่วมมือและทำงานร่วมกันเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการอย่างยั่งยืน

ยุทธศาสตร์ พม. 20 ปี (พ.ศ. 2561 - 2580)

วิสัยทัศน์ : สร้างสังคมดี คนมีคุณภาพ

พัฒนาศักยภาพคน ครอบครัว ชุมชนให้มีความเข้มแข็งและสร้างระบบที่เอื้อต่อการพัฒนาคนให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี

สร้างหลักประกันทางสังคม ที่ครอบคลุมและเหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ

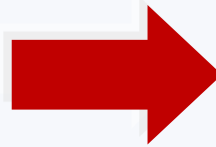

ส่งเสริมภาคีเครือข่าย อย่างเป็นระบบสู่การเป็นหุ้นส่วนทางสังคม

ยกระดับองค์กรสู่การเป็นผู้นำทางสังคม

สิทธิตามกฎหมายคนพิการ

การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ ให้การ
ช่วยเหลือ คนพิการและผู้ดูแลคนพิการ
ในรูปแบบการสงเคราะห์

ส่งเสริมสิทธิและสวัสดิการ สิ่งอำนวยความสะดวก
สะดวกบริการสาธารณะของรัฐให้คนพิการ
สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้

กฎหมายสู่สิทธิและสวัสดิการคนพิการ

มาตรา 19 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556 ได้กำหนดเพื่อประโยชน์ในการใด รับสิทธิตามมาตรา 20 คนพิการอาจยื่นคำขอมีบัตร ประจำตัวคนพิการต่อนายทะเบียนกลางหรือนายทะเบียนจังหวัด ณ สำนักงานทะเบียนกลาง สำนักงาน ทะเบียนจังหวัด หรือสถานที่อื่นตามระเบียบที่คณะกรรมการกำหนด

1 คุณสมบัติ

- มีสัญชาติไทย
- มีสภาพความพิการตามหลักเกณฑ์ที่กำหนด

3 บัตรประจำตัวคนพิการ

- มีอายุ 8 ปีนับแต่วันที่ออกบัตร
- **บัตรหมดอายุ**ให้ยื่นต่อนายทะเบียนพร้อมหลักฐาน ก่อนบัตรหมดอายุ 30 วัน
- **กรณีสูญหาย ชำรุด** ให้ยื่นขอมีบัตรใหม่
- **กรณีตาย /ไม่มีสภาพพิการ /ยกเลิก** แจ้งนายทะเบียน
- **ให้บุคคลถือบัตรมีอายุครบ 60 ปี หรือมีสภาพความพิการเป็นที่ยืนยันได้โดยประจักษ์** ให้ใช้บัตรนั้นต่อไปได้ตลอดชีวิต

2 เอกสารประกอบคำขอ

- สำเนาบัตร ปชช.
- สำเนาทะเบียนบ้าน
- รูปถ่าย 1 นิ้ว ถ่ายไม่เกิน 6 เดือน 2 รูป
- ใบรับรองความพิการ
- ❗ **กรณีสภาพความพิการที่สามารถเห็นได้โดยประจักษ์ไม่ต้องมีใบรับรองความพิการก็ได้**

4 สถานที่ยื่นคำขอ

- ยื่นด้วยตนเอง หรือผู้อื่นยื่นคำขอแทนได้ (ผู้ปกครอง ผู้พิทักษ์ ผู้อนุบาล หรือผู้ดูแลคนพิการ)

กรุงเทพมหานคร

(1) ส.พ. สิรินคร (2) สถาบันราชานุกูล (3) ส.พ. ผู้สูงอายุบางขุนเทียน (4) ส.พ. นพรัตน์ราชธานี (5) ส.พ. พระราม 2 (6) ส.พ. เมตตาประชารักษ์ (วัดไร่จิง) (7) ศูนย์บริการคนพิการกรุงเทพฯ และศูนย์บริการฯ สาขา ได้แก่ มีนบุรี ลาดกระบัง และสายไหม จังหวัดอื่น

(1) ศูนย์บริการคนพิการระดับจังหวัด (2) ส.พ.ประจำจังหวัด/อำเภอ ที่มีศูนย์บริการแบบเบ็ดเสร็จใน ส.พ. 3) อปท. (4) หน่วยงานของรัฐอื่นตามที่ผู้ว่าราชการจังหวัดประกาศกำหนด

มาตรา 4 พ.ร.บ.ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2556

คนพิการ

หมายถึง บุคคลที่มีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้อย่างบุคคลทั่วไป เนื่องจากมี ความบกพร่อง ของ บุคคล ประกอบกับมีอุปสรรคด้านต่างๆ/จำเป็นพิเศษ

ประกาศกระทรวง พม. เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2555

ประเภทความพิการ **7 ประเภท**

1

ความพิการทาง**การเห็น**

2

ความพิการทางการ**ได้ยิน**หรือสื่อความหมาย

3

ความพิการทางการ**เคลื่อนไหว**หรือทางร่างกาย

4

ความพิการทาง**จิตใจ**หรือพฤติกรรม

5

ความพิการทาง**สติปัญญา**

6

ความพิการทางการ**เรียนรู้**

7

ความพิการทาง**ออทิสติก**

คนพิการ

พระราชบัญญัติ

ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

พ.ศ. ๒๕๕๐

ฉบับอ้างอิง (พิมพ์ครั้งที่ ๒)

สำนักงานส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการแห่งชาติ
กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์

มาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 ได้ให้คำจำกัดความ “คนพิการ” หมายความว่า บุคคลซึ่งมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือ เข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคม เนื่องจากมีความบกพร่องทางการเห็น การได้ยิน การเคลื่อนไหว การสื่อสาร จิตใจ อารมณ์ พฤติกรรม สติปัญญา การเรียนรู้ หรือความบกพร่องอื่นใด ประกอบกับมีอุปสรรค ในด้านต่าง ๆ และมีความจำเป็นเป็นพิเศษที่จะต้องได้ รับความช่วยเหลือด้านหนึ่งด้านใด เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือเข้าไปมีส่วนร่วมทางสังคมได้ อย่างบุคคลทั่วไป ทั้งนี้ ตามประเภทและหลักเกณฑ์ที่ รบว.พม.ประกาศกำหนด

ประเภทความพิการ

ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ เรื่อง ประเภทและหลักเกณฑ์ความพิการ พ.ศ. 2552 และที่แก้ไข (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2555

กำหนดประเภทความพิการ ตามมาตรา 4 แห่งพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550 จำนวน 7 ประเภทความพิการ

1 ทางการเห็น

ตาบอด

มองเห็นน้อยกว่า 3/60 (เมตร) หรือ 20/400(ฟุต) ลานสายตาแคบกว่า 10 องศา หรือตาบอดสนิทมองไม่เห็นแม้แต่แสง

ตาเลือนราง

มองเห็นน้อยกว่า 6/18(เมตร)หรือ 20/70(ฟุต) ลงไปจนมองเห็นเพียงแสงสว่าง : ลานสายตาแคบกว่า 30 องศา

2 ทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

หูหนวก

เมื่อตรวจการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ และ 2,000เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียง 90 เดซิเบลขึ้นไป

หูตึง

เมื่อตรวจวัดการได้ยิน โดยใช้คลื่นความถี่ที่ 500 เฮิรตซ์ 1,000 เฮิรตซ์ และ 2,000 เฮิรตซ์ ในหูข้างที่ได้ยินดีกว่าจะสูญเสียการได้ยินที่ความดังของเสียงน้อยกว่า 90 เดซิเบลลงมาจนถึง 40 เดซิเบล

ความพิการทางการสื่อความหมาย การที่บุคคลมีข้อจำกัดในการปฏิบัติกิจกรรมในชีวิตประจำวันหรือการเข้าไปมีส่วนร่วมในกิจกรรมทางสังคม ซึ่งเป็นผลมาจากการมีความบกพร่องทางการสื่อความหมาย เช่น พูดไม่ได้ พูดหรือฟังแล้ว ผู้อื่นไม่เข้าใจ เป็นต้น

3 ทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

ความพิการทางการเคลื่อนไหว

การสูญเสียความสามารถของอวัยวะในการเคลื่อนไหว ได้แก่ มือ เท้า แขน ขา อาจมาจากสาเหตุ อัมพาต แขน ขา อ่อนแรง แขน ขาขาด หรือภาวะเจ็บป่วยเรื้อรังจนมีผลกระทบต่อการทำงาน มือ เท้า แขน ขา

ความพิการทางร่างกาย

ความผิดปกติของศีรษะ ใบหน้า ลำตัว และภาพลักษณ์ภายนอกของร่างกายที่เห็นได้อย่างชัดเจน

4 ทางจิตใจหรือพฤติกรรม

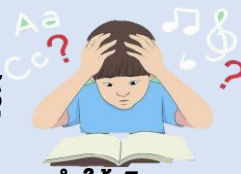
ความบกพร่องหรือความผิดปกติทางจิตใจหรือสมองในส่วนของการรับรู้ อารมณ์หรือความคิด

5 ทางสติปัญญา

มีพัฒนาการช้ากว่าปกติ หรือมีระดับสติปัญญาต่ำกว่าบุคคลทั่วไป โดยความผิดปกตินั้นแสดงก่อนอายุ 18 ปี

6 ทางการเรียนรู้

ความบกพร่องทางสมอง ทำให้เกิดความบกพร่องในด้านการอ่าน การเขียน การคิดคำนวณ หรือกระบวนการเรียนรู้ พื้นฐานอื่นในระดับความสามารถที่ต่ำกว่าเกณฑ์ มาตรฐานตามช่วงอายุและระดับสติปัญญา

7 ทางออทิสติก

ความบกพร่องทางพัฒนาการด้านสังคม ภาษา และการสื่อความหมาย พฤติกรรมและอารมณ์ โดยมีสาเหตุมาจากความผิดปกติของสมองและความผิดปกติที่แสดงก่อนอายุสองปีครึ่ง ทั้งนี้ ให้รวมถึงการวินิจฉัยกลุ่มออทิสติกสเปกตรัมอื่น ๆ เช่น แอสเพอร์เกอร์ (Asperger)

กรณีความพิการ เห็นโดยประจักษ์

ไม่ต้องมีเอกสารรับรองความพิการ

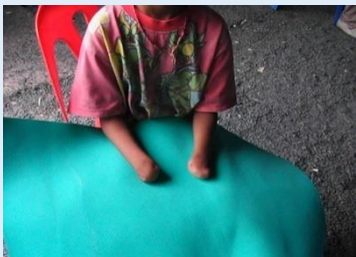
ความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

▽ หูหนวก ไม่มีหูทั้งสองข้าง

ความพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

▽ แขนขาด ระดับข้อมือขึ้นไป
อย่างน้อยหนึ่งข้าง

▽ ขาขาด ระดับข้อเท้าขึ้นไป
อย่างน้อยหนึ่งข้าง

ความพิการทางการเห็น

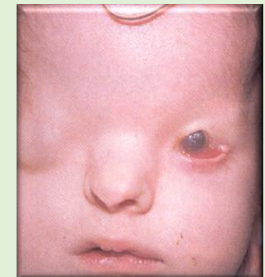
ไม่มีลูกตา

ไม่เห็นลูกตา

ลูกตาสีขาวขุ่น

ลูกตาฝ่อ

1. การขับเคลื่อนงานด้านคนพิการ ของกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ

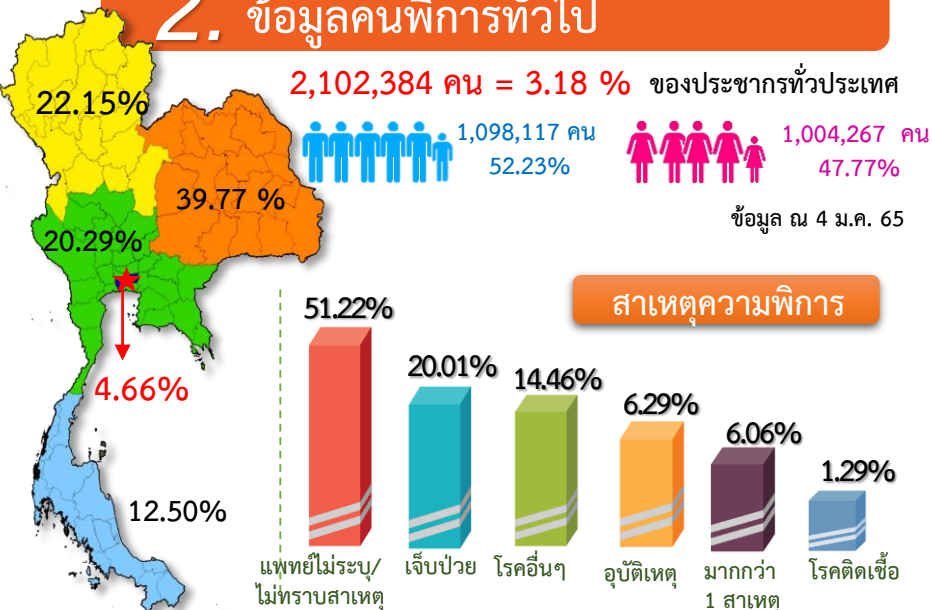
2534 พ.ร.บ การฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ เน้นการให้การสงเคราะห์และการฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการ

2538 มีการส่งเงินเข้ากองทุนฟื้นฟูสมรรถภาพคนพิการขึ้นเป็นครั้งแรก เพื่อส่งเสริมและสนับสนุนให้คนพิการได้ประกอบอาชีพ และมีงานทำ

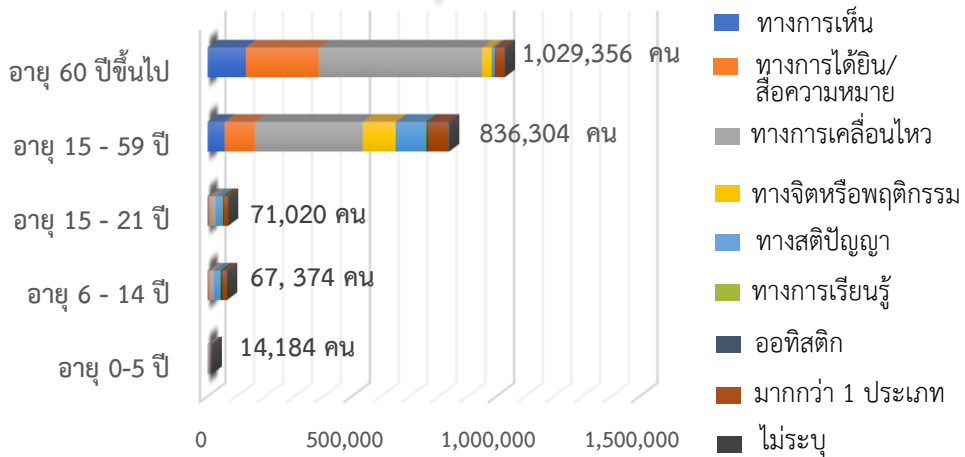
2550 1) ไทยให้สัตยาบันต่ออนุสัญญาว่าด้วยสิทธิคนพิการ (CRPD)
2) พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550

2556 แก้ไขเพิ่มเติม พ.ร.บ. (ฉบับที่ 2) เพิ่มมาตรการในการส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ และการแก้ไขปัญหาการเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากสิ่งอำนวยความสะดวก ตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

2. ข้อมูลคนพิการทั่วไป

วิเคราะห์ตามอายุและประเภทความพิการ

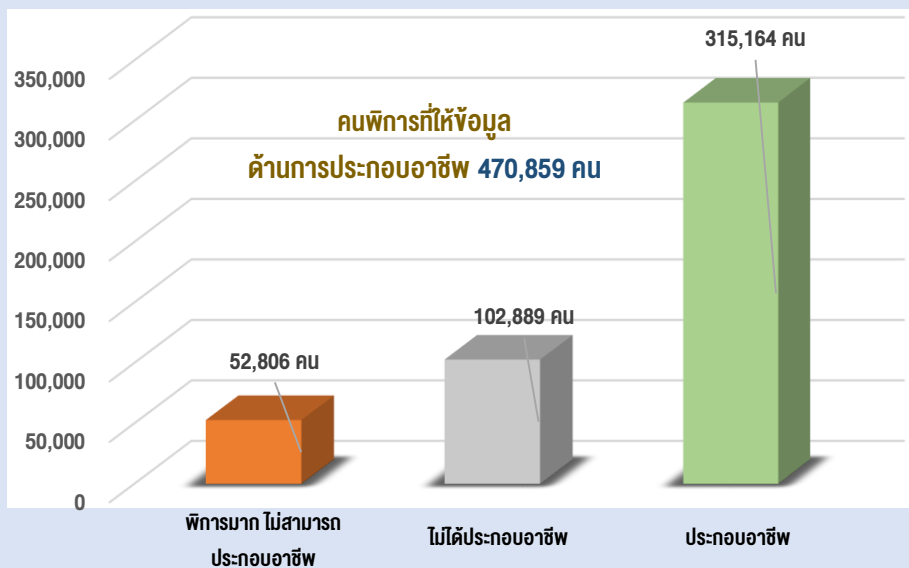

3. คนพิการในหน่วยงาน พก. 4,009 คน (22 แห่ง)

4. แผนภูมิแสดงอาชีพคนพิการในวัยทำงาน

คนพิการในวัยทำงาน (อายุ 15 - 59 ปี) จำนวน **855,816 คน**

ไม่ประสงค์ให้ข้อมูล และไม่ระบุข้อมูลด้านการประกอบอาชีพ **384,957 คน**

ระเบียบด้านสวัสดิการที่เกี่ยวข้องกับคนพิการ

ตาม **มาตรา 20** คนพิการมีสิทธิเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้จากสิ่งอำนวยความสะดวกอันเป็นสาธารณะตลอดจนสวัสดิการและความช่วยเหลืออื่นจากรัฐ

1 ด้านการแพทย์

การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ
โดยกระบวนการทาง
การแพทย์และค่าใช้จ่าย
ในการรักษาพยาบาล

2 ด้านการศึกษา

การศึกษาแบบทั่วไป
การศึกษาทางเลือกหรือ
การศึกษานอกระบบ
ตามความเหมาะสม

3 ด้านอาชีพ

การบริการฟื้นฟูสมรรถภาพ
ด้านอาชีพ เพื่อการมีงานทำ
และส่งเสริมการประกอบ
อาชีพอิสระ

4 ด้านการมีส่วนร่วม

การมีส่วนร่วมกิจกรรมทาง
สังคม เศรษฐกิจ การเมือง
เท่าเทียมกับบุคคลทั่วไป

5 ด้านกฎหมาย

การช่วยเหลือทางกฎหมาย
และการจัดหาทนายความ
ว่าต่างแก้ต่างคดี

6 ด้านข้อมูลข่าวสาร

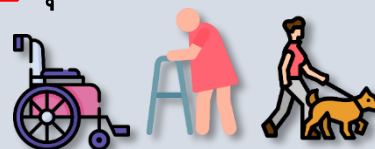
ข้อมูลข่าวสาร การสื่อสาร
เทคโนโลยีสารสนเทศและ
สิ่งอำนวยความสะดวก
เพื่อการสื่อสารสำหรับ
คนพิการทุกประเภท

7 ลำ่าภาษามือ

บริการล่ามภาษามือ
ตามระเบียบคณะกรรมการ
กำหนด

8 อุปกรณ์ เครื่องช่วย

สิทธิได้รับสัตว์นำทาง
เครื่องมือหรืออุปกรณ์ และ
เครื่องช่วยความพิการใด ๆ

9 เบี้ยสวัสดิการ

การจัดสวัสดิการ
เบี้ยความพิการ สำหรับ
คนพิการที่มีบัตรประจำตัว
เป็นต่อเดือน

10 สวัสดิการอื่นใด

การปรับปรุงสภาพแวดล้อมที่อยู่
อาศัย การมีผู้ช่วยคนพิการ
หรือการจัดให้มีสวัสดิการอื่น
ตามที่คณะกรรมการกำหนด

ผู้ช่วยคนพิการ (Personal Assistant :

ความหมาย

ผู้ช่วยคนพิการ คือ บุคคลซึ่งให้ความช่วยเหลือคนพิการ เฉพาะบุคคล เพื่อให้สามารถปฏิบัติกิจวัตรที่สำคัญในการดำรงชีวิต

หน้าที่ PA

- ✓ ช่วยเฝ้าคนพิการดำรงชีวิตประจำวัน
- ✓ ช่วยเฝ้าคนพิการเข้ามามีส่วนร่วมกิจกรรมทางสังคมได้

กฎหมาย PA

มาตรา 20 แห่ง พ.ร.บ. ส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต

คนพิการ พ.ศ. 2550 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

(10) การปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัย การมี ผู้ช่วยคนพิการ

หรือการจัดให้มี สวัสดิการอื่นตามหลักเกณฑ์และวิธีการที่

คณะกรรมการกำหนดในระเบียบ

ระเบียบ กกก.กพช. ว่าด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการปรับสภาพแวดล้อมที่อยู่อาศัยให้แก่

คนพิการ การมีผู้ช่วยคนพิการ การช่วยเหลือคนพิการที่ไม่มีผู้ดูแล และสิทธิของผู้ดูแล

คนพิการ พ .ศ.2552 และที่แก้ไขเพิ่มเติม

PA ทั่วประเทศ

1,412 คน

ปฏิบัติงานจริง

1,261 คน

กระบวนการและ

แนวทางการจัดบริการ

ผู้ช่วยคนพิการ

การฝึกอบรม

หลักสูตรผู้ช่วยคนพิการระดับพื้นฐาน พ.ศ.2555

รวม 54 ชม.

- ภาคทฤษฎี จำนวน 24 ชม.

- ฝึกภาคปฏิบัติในพื้นที่ จำนวน 30 ชม.

การจดแจ้ง

- เป็นผู้ผ่านการฝึกอบรมหลักสูตร PA

- สถานที่ยื่นคำขอ :

➤ ศูนย์บริการคนพิการ กทม.

➤ สนง.พมจ. และหน่วยบริการในพื้นที่

การให้บริการ

คุณสมบัติคนพิการที่ขอรับบริการ PA

- มีบัตรประจำตัวคนพิการ

- มีความจำเป็นต้องใช้ผู้ช่วยคนพิการ

- ไม่ได้ได้รับความช่วยเหลือจากหน่วยงานของรัฐ

ค่าตอบแทน

- ค่าตอบแทนผู้ช่วยคนพิการ 50 บาท/ชม. (สูงสุดไม่เกิน 6 ชม./วัน หรือไม่เกินเดือนละ 180 ชม.)

- ค่าเดินทางสำหรับปฏิบัติหน้าที่ (เบิกจ่ายตามระเบียบกระทรวงการคลัง)

10 things we can all do about disABILITY

1 รู้ เข้าใจ
ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับ
คนพิการและความพิการ

WHO ประเมินการว่ามีคนพิการ
จำนวน 15 % ของประชากรโลก
ซึ่งส่งผลต่อทุกคน

2 เคารพสิทธิ
การปลูกฝังความเคารพ
ศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์

การเลือกปฏิบัติและทัศนคติที่ดี
ต่อคนพิการและความพิการเป็น
อุปสรรคที่ใหญ่ที่สุดที่คนพิการ
ต้องเผชิญ

3 สุขภาพ สวัสดิการ
หลักประกันในการเข้าถึง
สุขภาพและสวัสดิการ

คนพิการมีความต้องการทั่วไป
เช่นเดียวกับคนทั่วไป

4 พึ่งพา และบริการ
การส่งเสริมเรื่องของ
การพึ่งพาและการบริการ

คนพิการได้รับการพึ่งพา
สมรรถภาพ ป้องกันตั้งแต่ระยะ
แรกเริ่ม และเทคโนโลยีสิ่งอำนวยความสะดวกตามความเหมาะสม

5 การศึกษา
การสนับสนุนเรื่อง
การเรียนรู้รวม

การส่งเสริมการเรียนรู้กับ
คนพิการเป็นเส้นทางสู่สังคม
ที่เท่าเทียม

6 มีงานทำ
ยกระดับมีงานทำ

สนับสนุนให้คนพิการสามารถ
ทำงานได้ตามความต้องการ
อย่างเต็มที่

7 สภาพแวดล้อม
การสร้างสภาพแวดล้อม
สำหรับทุกคน

การสร้างหลักประกันในการ
เข้าถึงอาคาร สถานที่ ระบบ
ขนส่งและสถานที่สาธารณะ
โดยปราศจากอุปสรรค

8 สวัสดิการสังคม
สวัสดิการสังคม และการ
คุ้มครองทางสังคม

คนพิการได้รับการคุ้มครอง
ทางสังคมและเข้าถึงสิทธิ

9 ศักยภาพ
ส่งเสริมศักยภาพและ
ความสามารถของคนพิการ

คนพิการเข้าถึงนันทนาการ
กีฬา ศิลปะ การมีคู่ชีวิต
การศึกษาและการทำงาน

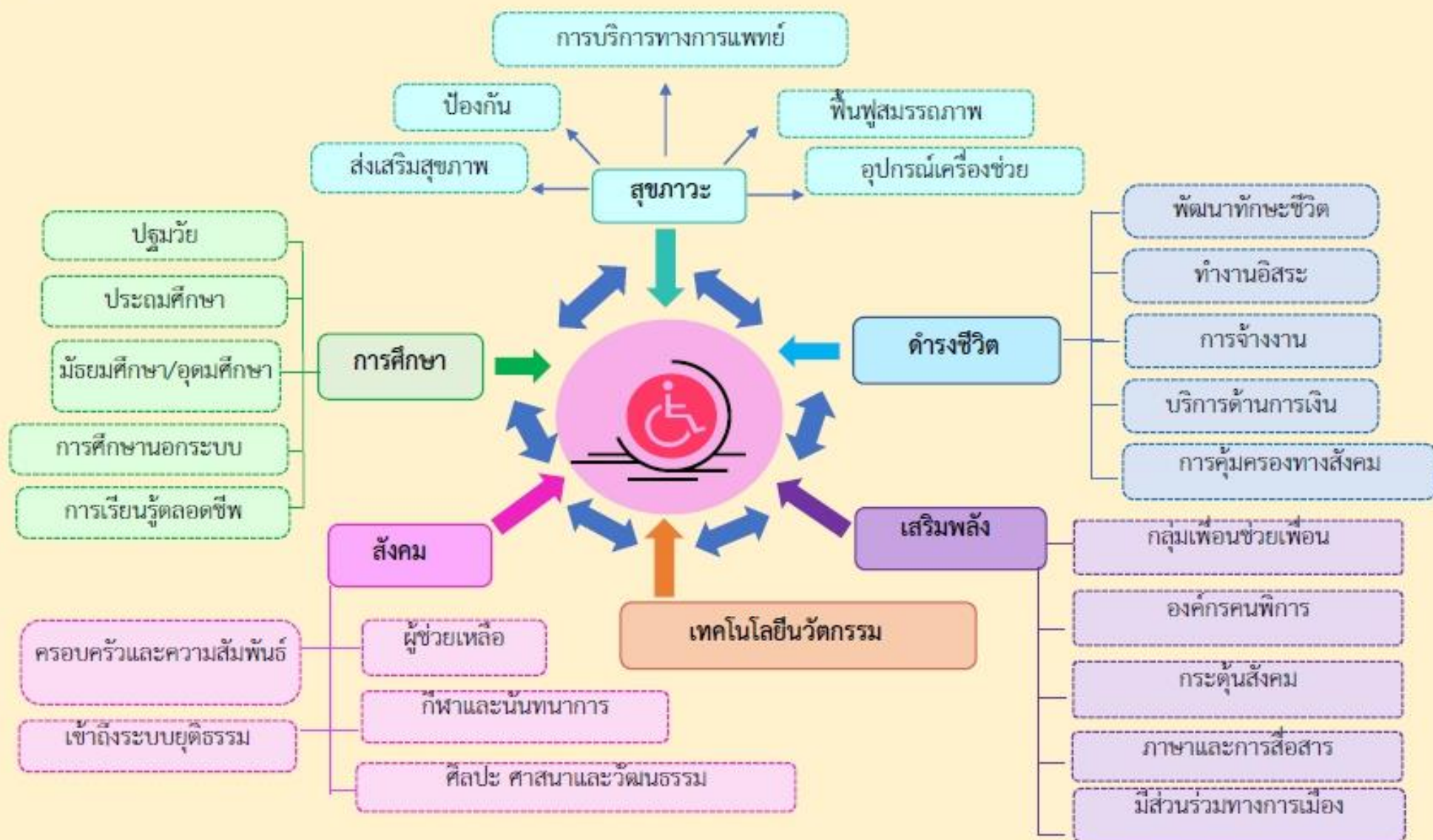

10 สิทธิ
ตระหนักในเรื่องของสิทธิ

คนพิการมีสิทธิ และสามารถ
เข้าถึงข้อมูล

แผนภาพการความต้องการพื้นฐานของคนพิการ

***WHO : The community-based rehabilitation (CBR) matrix

**การช่วยเหลือคนพิการ
แต่ละประเภทตามพิการ**

การช่วยเหลือคนพิการทางการเห็น

วัตถุประสงค์ O&M

ปลอดภัย

รวดเร็ว

เป็นอิสระ

สะดวก

สง่างาม

การฝึกทักษะการดำรงชีวิต

คนพิการทางการเห็น / ตามบอดทุกคน จำเป็นต้องได้รับการฝึกทักษะการสร้างความรู้ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม และการเคลื่อนไหวสำหรับคนตามบอด (Orientation and Mobility หรือ O&M) เพื่อให้สามารถช่วยเหลือตนเองและดำรงชีวิตอิสระด้วยตนเอง

- ☐ ความคุ้นเคยกับสภาพแวดล้อม (Orientation) คือความสามารถที่จะรู้ว่าตนเองอยู่ที่ใดในสิ่งแวดล้อมนั้นๆ
- ☐ การเคลื่อนไหว (Mobility) คือความสามารถที่จะเคลื่อนไหวจากสถานที่แห่งหนึ่ง ไปยังสถานที่ต่างๆ ในสิ่งแวดล้อมได้อย่างปลอดภัยรวดเร็วและสง่างาม

- ✓ การกักตัก/บอกเล่า : ใช้มือสัมผัสคนตามบอดเมื่อพบกัน/อำลา
- ✓ เมื่อพบเจอคนตามบอด : ควรกล่าวทักทาย และบอกชื่อของตนเอง
- ✓ เมื่อต้องการไปแล้วก็ต้องบอกให้คนตามบอดทราบด้วย
- ✓ **ต้องถามคนตามบอดก่อนว่า “ต้องการความช่วยเหลือหรือไม่” และควรช่วยให้ถูกวิธี**

2 การช่วยนำทางคนพิการทางการมองเห็นในสถานการณ์ต่าง ๆ

เริ่มต้นนำทาง ให้ยืนข้างคนพิการด้านใดด้านหนึ่งที่ถนัด แล้วจับมือด้านขวาของเขามาจับที่หลังข้อศอกของคนนำทาง โดย คนพิการจะยืนเยื้องไปด้านหลังของคนนำทางประมาณครึ่งก้าว

การเดินนำทางในที่แคบ ให้งอหรือพับแขนข้างที่คนพิการจับข้อศอกอยู่ โกวไปข้างหลังตลอดเส้นทางที่แคบ

นำทางขึ้นรถ เมื่อถึงรถให้จับมือของคนพิการข้างที่จับข้อศอกไปแตะขอบประตูรถ สำหรับรถยนต์ให้สัมผัสขอบประตูด้านบน สำหรับรถตู้ให้แตะที่ขอบประตูด้านซ้าย และรถเมล์ให้จับมือไปสัมผัสที่ราว ประตูด้านซ้าย จากนั้นเขาจะขึ้นไปนั่งบนรถเอง

การนำตัวไป เมื่อจับข้อศอกข้างที่ถนัดของผู้นำทางแล้ว ให้ผู้นำทางเดินไปเรื่อย ๆ ตามสบายเป็นปกติไปในที่ที่เขาต้องการไป และไม่ควรเดินช้าหรือเร็วจนเกินไป ควรระวังไม่ให้ชนสิ่งกีดขวางต่าง ๆ เมื่อถึงที่หมายบอกเขาให้ทราบด้วย

การนำทางเข้าร่วมกิจกรรมทางสังคม ควรบอกคนพิการในเรื่องของการหันหน้า ให้ถูกทิศทางตามที่ผู้อื่นปฏิบัติ การพนมมือหรือเอามือลง บอกให้นั่งหรือยืน ให้สอดคล้องกับการปฏิบัติในกิจกรรมนั้น

การนำทางคนพิการเข้าร่วมประชุม เมื่อไปถึงห้องประชุม ควรบอกด้วยว่า ประธานนั่งตรงไหน แล้วคนพิการทางการเห็นนั่งตรงไหน บุคคลสำคัญมีใครบ้าง คนที่เข้าร่วมประชุมมีประมาณกี่คน กรณีอาสาสมัครนำทางไปยังสถานที่ที่ยังไม่เคยไป ควรบรรยายเส้นทางว่าเป็นอย่างไร และมีเหตุการณ์อะไรเกิดขึ้นบ้าง เป็นต้น

นำทางไปนั่งเก้าอี้ โดยการจับมือของคนพิการจับพนักพิงเก้าอี้แล้วเขาจะนั่งเอง

บอกเล่าสภาพแวดล้อมระหว่างนำทางคนพิการตลอดเส้นทางที่เดินว่าเป็นอย่างไร

4 ช่วยดูแลความปลอดภัย และป้องกันอุบัติเหตุ

- ✓ โดยบอกคนพิการ ทางการเห็น เมื่อมีสิ่งกีดขวาง รถยนต์ ของมีคม หลุม บ่อ เป็นต้น

5 ช่วยเหลือคนตาเห็นเลือกรางให้เข้าถึงข้อมูลข่าวสาร

- ✓ ด้วยการใช้อักษรขนาดใหญ่ และสีให้ชัดเจน

3 ช่วยเหลือคนพิการระหว่างการรับประทานอาหาร

- ✓ บอกคนพิการว่า บนโต๊ะอาหารมีอะไรบ้างและ อยู่ตรงไหน โดยใช้ตำแหน่งเข็มนาฬิกาเป็นหลัก เช่น แก้วน้ำอยู่ตรงบ่ายโมง เป็นต้น
- ✓ ถามคนพิการว่า ต้องการรับประทานอาหาร อะไร จากนั้นตักใส่จานของคนพิการทางการเห็น พร้อมบอกตำแหน่งอาหาร ในจาน โดยบอกตำแหน่งเข็มนาฬิกาเช่นเดิม

การช่วยเหลือคนพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย

กระบวนการสอนและฝึกให้คนพิการทางการได้ยิน สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมโดยมีปัญหาน้อยที่สุดทั้งด้านการรับรู้อาษา และการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร จิตใจ พฤติกรรม สังคม การศึกษา และการประกอบอาชีพ ประกอบด้วยวิธีการดังต่อไปนี้

1 การแนะแนวและให้คำปรึกษาคครอบครัวและคนพิการ

เพื่อให้คนในครอบครัวและคนพิการยอมรับความพิการ คลาย ความเครียด ความวิตกกังวล และพร้อมที่จะรับและให้ความ ร่วมมือกับแผนการฟื้นฟูและพัฒนาศักยภาพทางการได้ยิน

2 การฝึกและการใช้เครื่องช่วยฟัง

- ✓ พอจะได้ยินเสียงอยู่บ้าง (หูตึง) วิธีการง่ายๆ คือ การนำมือ มาป้องหูตนเองเพื่อช่วยให้การรับฟังเสียงพร้อมทั้งให้คู่ สนทนาใช้เสียงดังในระดับที่คนพิการสามารถได้ยิน
- ✓ ใช้เครื่องช่วยฟัง ซึ่งเป็นเครื่องขยายเสียงขนาดเล็กที่ใส่ติดตัวได้

3 การฝึกใช้การดูใบ การสื่อความเข้าใจ

การดูพร้อมการฟังจะช่วยเสริม ความสามารถในการรับรู้ และการสื่อ ความเข้าใจของคนพิการทางการได้ยิน

4 การอนุรักษ์การได้ยินและ ภาษา

สอนให้รู้จักการควบคุมและ ป้องกันการสูญเสียการได้ยิน เพิ่มขึ้น

5 การแนะแนวด้านจิตใจและ สังคม

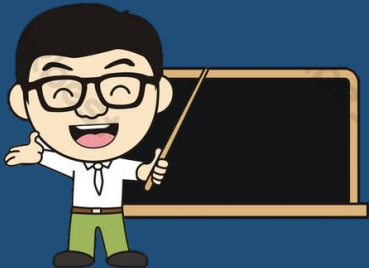
แนะนำการยอมรับและการใช้ชีวิตอยู่กับ ความพิการอย่างเป็นปกติ ประกอบ กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ ครอบครัวและ ผู้ดูแลคนพิการ ควรให้ความรักและเลี้ยงดู อบรมให้ความรัก ความอบอุ่น

6 การแนะแนวด้านการศึกษา

เด็กสามารถสื่อความหมายได้โดยใช้ภาษาพูด ควรให้เข้า เรียนร่วมในชั้นปกติ เพราะการฝึกให้สามารถใช้ชีวิตในสังคม ได้จริง แต่ถ้าไม่สามารถสื่อความหมายโดยการพูด และต้อง ใช้ภาษามือ ควรส่งให้เข้าเรียนในโรงเรียนโสตศึกษาสำหรับ คนหูหนวกซึ่งจะมีอยู่ตามจังหวัดต่าง ๆ ใดๆทั่วไป

7 การแนะแนวด้านอาชีพ

ความพิการจะมีร่างกาย สติปัญญา เช่นเดียวกับ คนทั่วไป สามารถประกอบอาชีพได้ตามความรู้ ความถนัด สังคมจึงให้การสนับสนุนและเป็นกำลังใจให้ คนพิการสามารถพึ่งพาตนเองได้และใช้ชีวิตอยู่อย่างมี ความสุข

8 การประเมินผลและการติดตาม

กระบวนการฟื้นฟูความพิการทางการได้ยินหรือสื่อความหมาย ควรมีการประเมินผลทั้งก่อนการฟื้นฟู และหลังการฟื้นฟูอย่าง ต่อเนื่องเพื่อให้ทราบถึงพัฒนาการและนำผลมาปรับปรุง กระบวนการฟื้นฟูให้เกิดความเหมาะสมที่สุด

การช่วยเหลือคนพิการทางการเคลื่อนไหวหรือทางร่างกาย

1 ให้ความเท่าเทียม

ปฏิบัติกับเขาเหมือนที่ปฏิบัติกับคนทั่วไปในสังคม โดยเคารพในศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป

2 การให้เกียรติคนพิการ

ไม่มองว่าเขาเป็นคนไร้ค่า หรือไร้ความสามารถ รวมทั้งไม่แสดงท่ารังเกียจหรือหัวเราะเยาะ

3 ให้โอกาส

ให้โอกาสคนพิการทางร่างกายในการเข้าสังคมและเรียนรู้สิ่งต่าง ๆ

4 สอบถามความต้องการ

ถามคนพิการหรือผู้ดูแลก่อนเสมอว่า ต้องการให้ช่วยเหลือหรือไม่ และช่วยอย่างไร จากนั้นจึงช่วยเหลือตามคนพิการต้องการ

5 งดการเคลื่อนย้ายเครื่องช่วยคนพิการโดยพลการ

ห้ามเคลื่อนย้ายสิ่งของของของคนพิการ โดยเฉพาะอุปกรณ์เครื่องช่วยคนพิการ เพราะจะทำให้คนพิการไม่สามารถนำมาใช้ได้ ดังนั้น ก่อนจะเคลื่อนย้ายสิ่งของต่าง ๆ ควรถามเขาก่อนเสมอว่าจะให้วางไว้ที่ใด

6 วิธีช่วยคนพิการใช้ไม้ค้ำยัน

โดยทั่วไปคนพิการสามารถเดินได้ด้วยอุปกรณ์เหล่านี้ ยกเว้นทางเดินขรุขระหรือลื่น ควรเดินตามหลังใกล้ ๆ คอยเฝ้าระวังและเข้าช่วยทันทีหากเห็นว่าไม่ปลอดภัย นอกจากนี้ในขณะขึ้นบันได อาสาสมัครควรรับไม้ค้ำยันหรือไม้เท้ามาถือและเดินตามไปส่งมอบไม้เท้าหรือไม้ค้ำยันให้เมื่อคนพิการขึ้นบันไดเรียบร้อยแล้ว

7 การช่วยคนพิการทางระหว่างรับประทานอาหาร

ถ้าคนพิการมองไม่เห็นอาหาร ให้บอกว่ามีอาหารอะไรบ้าง และในกรณีที่ไม่สามารถตักเองได้ ให้ช่วยยกจานอาหารให้คนพิการตัก หรือตักอาหารให้คนพิการ สำหรับคนพิการระดับรุนแรงบางคนอาจไม่สามารถที่จะตักอาหารใส่ปาก อาสาสมัครควรช่วยป้อนอาหารให้ ทั้งนี้ ต้องใช้วิธีตามที่คนพิการหรือผู้ดูแลเคยกับคนพิการแนะนำ

8 การเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสาร

ช่วยเหลือคนพิการให้สามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์จากข้อมูลข่าวสารได้อย่างเท่าเทียมกับคนทั่วไป เช่น ช่วยอ่านหนังสือ เอกสาร บทความ และข้อมูลต่าง ๆ ให้คนพิการฟัง จัดป้ายประกาศต่าง ๆ ให้อยู่ในระดับที่คนพิการนั่งเก้าอี้ยืนอ่านได้ชัดเจน เป็นต้น

9 พูดคุยอย่างเหมาะสม

พูดคุยด้วยวิธีที่เหมาะสม ในกรณีที่คนพิการมีปัญหาในการพูด เช่น สิ้นเสียงปากบิดเบี้ยว พูดลำบาก พูดซ้ำ พูดไม่ชัด อาสาสมัครควรยืนตรงหน้าของคนพิการทุกครั้งก่อนทักทาย หรือพูดคุยด้วยน้ำเสียงปกติและควรฟังจนจบ ไม่ควรแย่งพูดพูดแซงหรือต่อประโยคของคนพิการ

10 การเข้าถึงสภาพแวดล้อม

ช่วยส่งเสริมการปรับสภาพแวดล้อม ให้คนพิการทางร่างกายสามารถเข้าถึงและใช้ประโยชน์ได้ โดยมีสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสม ในสภาพแวดล้อมต่าง ๆ เช่น ทางลาด หอ้งน้ำ ลิฟต์ รถเมล์ รถไฟ รถทัวร์ รถไฟฟ้า รถแท็กซี่ เป็นต้น

11 ช่วยเหลืออื่น ๆ ตามที่คนพิการทางร่างกายหรือผู้ดูแลคนพิการร่างกายร้องขอให้ช่วย

การช่วยเหลือคนพิการทางจิตใจหรือพฤติกรรม

1 การช่วยเหลือเบื้องต้นและการส่งต่อ

โรคทางกาย

มักจะมีอาการสับสน งุนงง เสียความจำ กระสับกระส่าย ประสาทหลอน เพ้อ จังอาจ เกิดอันตรายต่อตนเองและผู้อื่นได้ง่าย ต้อง รับนำส่งแพทย์เพื่อรักษาโดยด่วน เพราะ อาจมีอันตรายถึงขั้นเสียชีวิตได้

หวาดระแวง

มักไม่ให้ความร่วมมือในการรักษาฟื้นฟู และ อาจเกิดอันตรายขึ้น เช่น ไปทำร้ายผู้อื่นเพราะ หวาดระแวงว่าเขาจะมาทำร้ายตน บางรายอาจ ถึงขั้นฆ่าตัวตายได้ ควรได้รับการส่งต่อไป รักษาฟื้นฟูในโรงพยาบาลจิตเวช

ก้าวร้าว หรือมีพฤติกรรมรุนแรง

การพูดคุยกับผู้ป่วยควรทำด้วยท่าทีสงบ ไม่ ข่มขู่ คุกคาม พยายามสืบหาสาเหตุของ พฤติกรรมก้าวร้าว รุนแรงว่าเกิดจากอะไร หากเขามีอาวุธควรปล่อยให้พ้นมือที่ของผู้ มีความชำนาญในการเกลี้ยกล่อมจนเขา ยอมวางอาวุธเสียก่อน ผู้ป่วยในกรณีต้อง รับนำส่งโรงพยาบาลจิตเวชโดยด่วน

ซึมเศร้า

ควรประเมินความรุนแรงของอาการ และ ความเสี่ยงต่อการฆ่าตัวตาย ไม่ควรปล่อย ให้คนที่มีลักษณะอาการนี้อยู่ตามลำพัง หรือไปพบแพทย์ตามลำพังควรมีผู้ไปเป็น เพื่อน รวมทั้งมีมาตรการป้องกันการฆ่าตัว ตายระหว่างนำส่งโรงพยาบาลด้วย

จะมีอาการซึมเฉย ไม่พูด ไม่กิน

อาหาร อยู่ในท่าใดท่าหนึ่งนาน ๆ ไม่ให้ความร่วมมือในการฟื้นฟูรักษา ไม่ยอมกินยา ซึ่งจะส่งผลให้เกิด อันตรายจากการขาดน้ำ อาหาร จึงควรส่งต่อไปรักษาในโรงพยาบาล

ซึมเฉย

อาการไม่รุนแรง

สามารถพูดคุยรู้เรื่อง และสามารถ ทำงาน ปฏิบัติหน้าที่ ดำเนิน ชีวิตประจำวันตามสมควร อาจแนะนำให้ ไปพบแพทย์ในชุมชนก่อน หากมี ปัญหาด้านการรักษาฟื้นฟูจึงพิจารณา ส่งต่อไปยังโรงพยาบาลในจังหวัดต่อไป

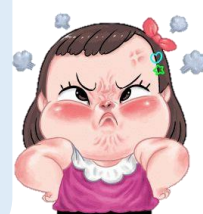
2 การดูแลคนพิการทางจิตใจและพฤติกรรม

1 ดูแลให้ไปพบแพทย์ตามนัด และ ให้กินยาตามแพทย์สั่งอย่าง สม่ำเสมอ แม้ว่าจะคิดว่ามีอาการ เป็นปกติก็ตาม เพื่อป้องกันไม่ให้ กลับมามีอาการอีก

2 ดูแลไม่ให้เสพสารเสพติดมึนเมา ทุกชนิด และควรให้ดื่มน้ำที่ เกี่ยวกับเครื่องจักรเพราะอาจ เกิดอันตรายได้ง่าย

3 ไม่ควรบังคับหรือตามใจคน พิการมากเกินไปเพราะจะส่งผล ต่อการรักษาฟื้นฟู

4 หากคนพิการมีอาการไม่ไหวง่าย อุบเอี้ยวให้สังเกตอาการและ ปิจจัยกระตุ้นเหตุและพยายาม ลดปัจจัยกระตุ้นลง

การช่วยเหลือคนพิการทางสติปัญญา

1 วัยเด็ก

การดูแลเด็กที่มีพัฒนาการล่าช้า คือ การประเมินว่ามีพัฒนาล่าช้าด้านใดบ้าง และความล่าช้าในแต่ละด้านอยู่ในระดับใด การช่วยเหลือกระทำได้โดยการส่งเสริมและกระตุ้นพัฒนาการตั้งแต่เริ่มต้น เพื่อให้เด็กเหล่านี้สามารถพัฒนาตนเองได้เต็มตามศักยภาพที่มีอยู่

การตรวจสอบ ฝ้าระวัง และป้องกันคสามพิการซ้ำซ้อน หากพบต้องทำการฟื้นฟูศักยภาพด้านนั้นควบคู่ไปกับการเตรียมความพร้อมสำหรับการเข้าเรียนในระบบการศึกษาปกติด้วย

2 วัยเรียน

หลักปฏิบัติ คือ การส่งเสริมเด็กเข้าเรียนตามความสามารถ บทบาทของผู้ปฏิบัติงานให้ความช่วยเหลือคนพิการในชุมชน คือ การประสานงานกับครูและโรงเรียนในท้องถิ่น โดยเน้นให้เด็กเหล่านี้มีโอกาสดำรงสังคมกับเด็กในวัยเดียวกันในโรงเรียน เพื่อจะได้เรียนรู้กฎระเบียบต่างๆ ทางสังคม เช่น การเข้าแถว การเข้าห้องเรียน การทำกิจกรรมร่วมกับผู้อื่น เป็นต้น

ปัญหาที่พบ คือ ปัญหาด้านพฤติกรรม เช่น อยู่ไม่สุข หรืออารมณ์แปรปรวน เป็นต้น ซึ่งจะทำให้เพื่อนร่วมชั้นรังเกียจหรือล้อเลียน เป็นเหตุให้เกิดความไม่เชื่อมั่นในตนเอง

3 วัยทำงาน

การฟื้นฟูคล้ายกับวัยเรียน กล่าวคือ เมื่อสามารถปรับตัวเข้ากับสังคมของเพื่อนในวัยเดียวกันได้แล้ว ก็อาจฝึกฝนการทำงาน หรืออาจจะทำงานในชุมชนนั้นได้ แต่ทั้งนี้ต้องชี้แจงให้นายจ้างเข้าใจและจัดการฝึกทำงานที่ไม่ซับซ้อน ทั้งต้องสอนงานซ้ำ ๆ หลาย ๆ ครั้ง และใช้เทคนิคการสอนหลายๆ แบบ เพื่อมิให้เบื่อหน่าย

การฟื้นฟูศักยภาพในช่วงนี้ต้องอาศัยการประสานงานร่วมกับหลายๆ หน่วยงานในพื้นที่ที่เกี่ยวข้องกับบุคคลที่มีความบกพร่องทางสติปัญญาด้วย

การช่วยเหลือคนพิการทางการเรียนรู้

ความบกพร่องด้านการอ่าน (Reading Disorder)

ไม่สามารถเข้าใจข้อความที่อ่านไม่
สามารถแปลความหมายของคำหรือ
ประโยคที่อ่านได้ ทำให้ข้อมูลที่ได้รับผิด
ไปจากความเป็นจริง บางคนบ่นชอบ
เป็นคาพูดที่ไม่ถูกต้อง จึงถูกมองว่า
เป็นผู้ที่มีปัญหาด้านการพูด

ความบกพร่องด้านการเขียน (Disorder of Written Expression)

ไม่สามารถเขียนตัวหนังสือได้
ถูกต้อง ต้องใช้เวลาอย่างมาก
ที่จะเขียนให้ถูกต้องเรียบร้อย

ความบกพร่องด้านการคำนวณ (Mathematics Disorder)

ไม่มีความเข้าใจพื้นฐานทาง
คณิตศาสตร์ ไม่สามารถคิด
คำนวณได้ แม้แต่โจทย์ง่าย ๆ ที่
เด็กวัยเดียวกันทำได้

การฟื้นฟูคนพิการทางการเรียนรู้

ช่วยเหลือในการเรียนรู้ โดยวาง
แผนการจัดการศึกษาเฉพาะบุคคล
(IEP=Individualized Educational
Program) มีการนำสื่อเทคโนโลยี
ต่างๆ เข้ามาประกอบในการเรียนการสอน
ตามสภาพปัญญาของเด็ก

แก้ไขเฉพาะที่ที่เกิดขึ้น
เช่น โรคสมาธิสั้น ปัญหาการ
ประสานงานของกล้ามเนื้อ ปัญหา
ในการพูดและการสื่อสาร

ลดความรุนแรงของผลกระทบที่
ตามมา เช่น ปัญหาการเรียน ทาง
อารมณ์ พฤติกรรม และการปรับตัว
โดยคัดกรองปัญหาแต่แรกเริ่ม ให้
กำลังใจ และให้ความช่วยเหลือตาม
แนวทางที่เหมาะสม

เสริมสร้างความรู้ ความเข้าใจ
ให้กับครอบครัว เกิดความเข้าใจว่า
เป็นความบกพร่องที่ต้องให้การ
ช่วยเหลือ ไม่ตำหนิตายถึงว่าเป็น
ความไม่เอาใจใส่ของเด็กเอง

การช่วยเหลือคนพิการทางจิต

ลักษณะบุคคลออทิสติก

การฟื้นฟูศักยภาพบุคคลออทิสติก

อาสาสมัครที่จะให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่
ออทิสติก ต้องคำนึงถึงความเหมาะสม
สอดคล้องกับลักษณะของบุคคลออทิสติกเป็น
สำคัญ ซึ่งสามารถเรียนรู้ได้จากการถาม
ผู้ปกครอง ผู้ดูแลหรือครูของออทิสติก ร่วมกับ
การสังเกตพฤติกรรมทั่วไปของบุคคลออทิสติก

- ❑ เป็นบุคคลที่มีข้อจำกัดด้านการสื่อความหมาย พฤติกรรม อารมณ์ การเรียนรู้ และ
จินตนาการ ฉะนั้น จึงชอบอยู่กับตัวเอง ไม่สบตา ไม่พูดคุยกับบุคคลอื่น ทำอะไรซ้ำ ๆ
และบางคนไม่อยู่นิ่ง เป็นต้น
- ❑ มีระดับสติปัญญาที่แตกต่างกันไปแล้วแต่บุคคล เช่น มีความเฉลียวฉลาดและมีทักษะ
พิเศษในเรื่องดนตรี หรือเป็นอัจฉริยะด้านการคิดคำนวณ เป็นต้น

1 ปฏิบัติกับบุคคล
ออทิสติกเหมือนคน
ทั่วไปในสังคม โดย
เคารพในศักดิ์ศรีของ
ความเป็นมนุษย์เท่า
เทียมกับคนทั่วไป

2 ไม่มองบุคคลออทิสติก ว่า
เป็นคนไร้ค่าไร้ความสามารถ
หรือสติไม่ดี รวมทั้งไม่แสดง
ท่าทางรังเกียจ หวัระเเยะ
ทั้งนี้ต้องยอมรับว่าคนเรามี
ศักยภาพไม่เท่ากัน

3 ให้โอกาสในการเข้าสังคมและ
เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ สอบถาม
บุคคลออทิสติกหรือผู้ดูแล
ว่าต้องการให้ช่วยหรือไม่ และ
ช่วยอย่างไรแล้วจึงช่วยตาม
ความต้องการให้สอดคล้องกับ
ความสามารถช่วยเหลือตนเอง
และการพูดคุยสื่อสาร

4 ช่วยพัฒนาทักษะการเรียนรู้
เช่น การอ่าน การเขียน
หนังสือ การใช้คอมพิวเตอร์
และงานอาชีพอิสระ เป็นต้น
นอกจากนี้ก็จะเป็นการช่วย
ดูแลในเรื่องการทำกิจวัตร
ประจำวัน และความปลอดภัย

No Charity ... but a Chance

เปลี่ยนจากผู้รับ...เป็นผู้ให้

